

Kodeks Prawa Kanonicznego (kan. 960-961) wyraźnie wskazuje, że w razie niemożliwości fizycznej obecności penitenta stosuje się inne drogi pojednania, a nie spowiedź. Zawsze, ilekroć istnieje poważna racja i nie ma sposobności wypowiedzenia się, wtedy dla usposobienia duszy do stanu łaski, **wierny „jest obowiązany wzbudzić akt żalu doskonałego, który zawiera w sobie zamiar wypowiedzenia się jak najszybciej”**. Katechizm Kościoła Katolickiego w nr 1452 objaśnia, że „żał, który wyływa z miłości do Boga miłowanego nade wszystko, jest nazywany żalem doskonałym lub żalem z miłości. Taki żał odpuszcza grzechy powszednie. Przynosi on także przebaczenie grzechów śmiertelnych, jeśli zawiera mocne postanowienie przystąpienia do spowiedzi sakramentalnej, gdy tylko będzie to możliwe”.